

STAROTESTAMENTOWA WIARA

Tekst biblijny: Ga 3,13.

Cel lekcji

Poznanie: Określenie podstawy zrozumienia odkupienia i usprawiedliwienia przez wiarę w *Starym Testamencie*.

Odczucie: Odczucie smutku i bólu przekleństwa odłączenia od Ojca, jakie Chrystus zniósł dla nas.

Działanie: Przyjęcie i docenienie głębi ofiary Chrystusa dla nas i proszenie z wiarą o Jego sprawiedliwość, dzięki której mamy przebaczenie grzechów i która nas okrywa.

Plan nauczania

I. Poznanie: Odkupienie w *Starym Testamencie*.

A. Jak temat odkupienia jest zilustrowany w starotestamentowym systemie ofiarniczym?

B. Jakie historie starotestamentowe ukazują temat zastępcy ponoszącego tragiczny koszt zbawienia innych?

II. Odczucie: On poniósł nasze przekleństwo.

A. Dlaczego Bóg w tak wyrazisty sposób zilustrował zastępczą śmierć Chrystusa na długo przed przyjściem Chrystusa na ziemię?

B. Dlaczego ważne jest, byśmy utożsamiali się upokorzeniem i hańbą Chrystusa związanymi z Jego aresztowaniem, oskarżeniem, ogołoceniem i poczuciem porzucenia na krzyżu?

III. Działanie: Przyjęcie ceny.

A. Starotestamentowy system ofiarniczy był codziennym fizycznym przypomnieniem ceny, jaką Chrystus zapłacił za nas. Jak możemy zachować ten obraz żywy w naszych myślach dzisiaj?

B. Co musimy zrobić, by uczestniczyć w śmierci Chrystusa i przez wiarę przyjąć Jego dar życia?

Podsumowanie: Przy pomocy systemu ofiarniczego *Stary Testament* ilustrował straszliwą cenę grzechu i ofiarę doskonałego zastępcy zajmującego miejsce grzesznika i umierającego za niego.

Cykl nauczania

Etap 1 - Motywowanie

Kluczowa koncepcja duchowego rozwoju: Wiara w Chrystusa jest jedynym sposobem, w jaki możemy zostać dziećmi Bożymi.

Tylko dla nauczyciela: W tej lekcji nauczyciel śladem apostoła Pawła w Ga 3 ma za zadanie przedstawić argumenty pomagające uczestnikom lekcji odrzucić myśl, że nasze uczynki mogą nas zbawić. Musimy stale przekierowywać nasz umysł, by skupić myśli na zdumiewającej prawdzie, iż zbawia nas tylko łaska Boża przez wiarę w Chrystusa.

W *Liście do Galatów* znajdujemy ciekawy paradoks: Paweł, wykształcony znawca prawa Bożego, stosuje swoją zaawansowaną umiejętność argumentowania, by dowieść, że wiara, a nie logika czy rozum, jest tym, co łączy nas z Bogiem.

Do dyskusji: Poproś uczestników lekcji, by uczciwie oszacowali stopień, w jakim mogą się utożsamić z przesłaniem *Listu do Galatów*. Galatów można nazwać „głupimi”, ale my żyjemy w czasach, w których „prawdę” definiuje się jako to, co można poznać empirycznie, przez logiczne rozumowanie, wypróbowane hipotezy, dowody statystyczne itd. W jakim stopniu podzielimy zmagania Galatów, by uczynić krok wiary i uwierzyć w coś i Kogoś, kogo nie możemy „dowieść” poza naszym własnym doświadczeniem?

Etap 2 - Badanie

Tylko dla nauczyciela: Wszyscy znamy historię Abrahama. Jednak fakt, iż ją znamy, jest także największą barierą do przyjrzenia się jej tak, jakbyśmy studiowali ją po raz pierwszy i odczuli jej niezwykłość - zarówno jeśli chodzi o niemożliwość (z ludzkiego punktu widzenia) spełnienia Bożych obietnic danych Abrahamowi, jak i pod względem epickich zmagani wiary ukazanych w życiu Abrahama. Ta lekcja jest okazją do ponownego odkrycia historii Abrahama, która potencjalnie może być wzorem życia w absolutnej wierze i zaufaniu do Boga.

Komentarz biblijny

Świadomość tego, że jesteśmy zbawieni z łaski przez wiarę w Chrystusa, powinna czynić historię Abrahama wzorcem dla każdego z nas, kompasem nakierowującym nas na życie wiary. Według *Listu do Galatów* historia Abrahama jest ponadczasowym przykładem wiary. Trzy istotne aspekty tej historii pomogą nam skupić myśli na tym, co znaczy żyć wiarą.

Przestudiujcie szczegółowo to, co *Biblia* mówi o (a) tym, jak Bóg objawił się Abrahamowi, (b) progresywnym charakterze Bożych obietnic danych Abrahamowi, (c) życiowej drodze Abrahama opartej na wierze w Boże obietnice. Oceniana z punktu widzenia jakiegokolwiek innego standardu poza wiarą (np. rozumu, ludzkiego doświadczenia itd.), droga ta jawi się wprost jako śmieszna.

I. Trzy lekcje wiary płynące z historii Abrahama (przeczytaj Rdz 12,1-8; 13,14-18; 15,1-10).

Z użyciem przez Pawła przykładu Abrahama jako wyjątkowego wzorca prawdziwej wiary wiąże się przesłanie, że taka wiara jest możliwa dla każdego z nas. W rzeczy samej, nie

tylko możliwa, ale zamierzona przez Boga dla każdego z nas. Historia Abrahama pomaga nam zrozumieć, jak nawiązać osobistą więź wiary z Bogiem, tak był mógł On objawić na samego siebie, swoje obietnice oraz swoje pragnienie dla każdego z nas.

Trzy ważne fakty: *Biblia* mówi, że Bóg przemówił do Abrahama (Rdz 12,1.4; 13,14), ukazał się mu (Rdz 12,7) i przyszedł do niego w wizji (Rdz 15,1). W tych fragmentach znajdujemy metody objawienia, narastającą progresję objawianych informacji oraz zmagania Abrahama, by przyjąć zdumiewające obietnice, jakie zostały mu dane.

1. Sednem i najważniejszym elementem tego, co historia Abrahama ukazuje w kwestii życia wiara, jest to, że wiara to coś więcej niż wierzenie w Boga - to więź z Bogiem. Wiara jest otwarciem umysłu i serca na osobistą więź z Bóstwem. To otwarcie na fakt, iż Bóg przemawia do każdego z nas w sposób, w jaki jesteśmy gotowi usłyszeć - czy to przez przyrodę, czy przez rady, znaki i sny - jakkolwiek uzna za stosowne nawiązać z nami łączność. Wiara to podróż i więź, które mogą przeczyć ludzkiej logice i oczekiwaniom, a nie mogą być potwierdzone przez ludzkie rozumowanie, racjonalną analizę czy wspólną wiedzę płynącą z ludzkich doświadczeń.

2. W historii Abrahama widzimy, że z czasem Bóg objawiał coraz więcej informacji związanych z Jego obietnicą. Początkowo Bóg obiecał ziemię i potomków, co z czasem zostało uzupełnione informacją, iż Abraham będzie ojcem syna urodzonego przez Sarę. Możemy zadać wiele pytań dotyczących tej historii - pytań pomagających nam w dążeniu do życia w wierze: (1) Co historia Abrahama mówi o ciągłym objawieniu? (2) Dlaczego Boże obietnice są objawiane stopniowo z upływem czasu?

3. Boża obietnica dana Abrahamowi, iż będzie protoplastą wielkiego narodu pochodzącego od syna zrodzonego z żony, która już dawno utraciła zdolność rodzenia, przeczy ludzkiej logice i rozumowi. Jednak Abraham miał dość odwagi, by w to uwierzyć - przynajmniej do czasu. W życiu Abrahama widzimy także nasze doświadczenia wiary. Z biegiem lat Abraham przeżywał zmagania. Podejmował błędne decyzje nie będące wynikiem wiary. Na przykład, skłamał faraonowi o swojej relacji z Sarą, gdyż obawiał się, że zginie pomimo Bożej obietnicy, iż będzie żył i stanie się ojcem wielkiego narodu. Ponadto wziął sprawy w swoje ręce i postanowił spłodzić syna z Hagar. Postanowił nieco zmodyfikować Bożą obietnicę, kiedy doszedł do wniosku, że Bóg mówi, ale nie czyni. Paradoksalnie ta część historii Abrahama zawiera wielką nadzieję dla nas. Pomimo wszystkich „upadków” Abrahama Paweł podaje go jako pomnikowy przykład wiary. Możemy z tego faktu czerpać odwagę, wiedząc, że jesteśmy powołani do powracania ku wierze nawet jeśli zmagamy się i upadamy.

Do przemyślenia: Pierwszym aspektem tej historii, na który warto zwrócić uwagę, jest dynamika relacji Boga z Abrahamem. Czego możemy się nauczyć od Abrahama w kwestii otwartości na głos Boga? Drugi ciekawy aspekt to progresywny sposób objawiania Abrahamowi Boga i Jego obietnic. Widzimy wyraźnie, że z biegiem czasu Boże obietnice dla Abrahama stają się bardziej szczegółowe i wypełnione treścią. Jak świadczy to o życiu wiary w więzi z Bogiem? Trzecia nauka płynąca z tej historii to świadectwo życia Abrahama będącego realizacją Bożych obietnic. Czego możemy się nauczyć z otwartości Abrahama, by wierzyć, dorównującej jego zmaganiom z wiara? W końcu jego udziałem stało się coś, co postrzegane z racjonalnej perspektywy, na chłodno, było zupełnie niewiarygodne, jeśli nie szalone.

Etap 3 - Zastosowanie

Tylko dla nauczyciela: Podkreśl prostą ale głęboką prawdę, iż wiara czymś więcej niż jednorazowym przyjęciem Boga. Przyjęcie Boga jest tylko przejściem przez otwarte drzwi, a dalej wiara polega na życiu w więzi z Bogiem.

Pytania do przemyślenia

1. Obok czytania *Pisma Świętego* i modlitwy, jakie praktyki stosujesz, by słuchać głosu Bożego? Jak Bóg objawia ci swoją wolę i szczególne obietnice przeznaczone dla ciebie? Kiedy po raz ostatni czuleś szczególnie głos Boga w swoim sercu i myślach? Co umożliwiło ci podążanie za tym, co usłyszałeś?

2. Czy spędzasz dość czasu w swojej społeczności wiary dzieląc się swoją indywidualną drogą wiary? W jaki sposób możemy wzmacniać się wzajemnie i wspierać w bardziej bezpośrednim zaangażowaniu w więzi wiary z Bogiem?

Pytanie do zastosowania: Co można zrobić, by tworzyć autentyczne „społeczności wiary” - bezpieczne środowisko oparte na pewności, że Bóg przemawia do nas na różne sposoby? Jak możemy się upewnić, że jak Bóg zna liczbę włosów na naszej głowie, tak ma plany dla każdego z nas i pragnie je nam objawiać, jeśli jesteśmy gotowi wyruszyć z Nim w podróż wiary?

Etap 4 - Tworzenie

Tylko dla nauczyciela: Wiara jest dla nas wstępnym krokiem w nieznaną, ale nasz niebiański Ojciec obiecuje trzymać nas w swoich świętych ramionach. Wyobraź sobie, że jesteś trzymany w ramionach przez Boga jako noworodek w wierze. Potem kontynuuj metaforę rozwoju w wierze porównując ten rozwój do wzrastania dziecka. Bożemu zaproszeniu do pierwszego kroku towarzyszy obietnica, iż Bóg będzie nam dawał przez całe życie możliwości wzrastania w szczególnej więzi z Nim.

1. Jeśli czujesz brak wyraźnej praktyki wiary, postanów spędzić co najmniej jeden wieczór w przyszłym tygodniu robiąc coś nowego, co będzie sprzyjać twojemu doświadczeniu wiary. Proś Boga, by otworzył twoje serce na Jego głos przemawiający do ciebie różnymi sposobami, których być może nie dostrzegasz.

2. Jeśli czujesz się głęboko ubogacony w twojej duchowej drodze wiary, postanów wspierać innych jako mentor w twoim kręgu przyjaciół, bliskich i społeczności wiary. Proś o inspirację i Boże prowadzenie w tym, jak twoje doświadczenie może służyć realizacji Bożych celów i wzmacnianiu wiary innych.